

Brüsszel, 2019. július 2.
(OR. en)

10173/19

ECOFIN 628
UEM 231
SOC 480
EMPL 369
COMPET 509
ENV 600
EDUC 315
RECH 348
ENER 352
JAI 710
FSTR 131
REGIO 167

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Biz. dok. sz.:	9945/19 - COM(2019) 520 final
Tárgy:	Ajánlás – A TANÁCS AJÁNLÁSA Ausztria 2019. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Ausztria 2019. évi stabilitási programját

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2019) 520 final bizottsági javaslaton alapuló fenti tanácsi ajánlástervezet több tanácsi bizottság által módosított és jóváhagyott szövegét.

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Ausztria 2019. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Ausztria 2019. évi stabilitási programját

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

mivel:

- (1) A Bizottság 2018. november 21-én elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2019. évi európai szemeszterét. A Bizottság kellően figyelembe vette az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérét. Az Európai Tanács a 2019. március 21-i ülésén jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² alapján 2018. november 21-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést is, amelyben Ausztriát nem sorolta azon tagállamok közé, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács a 2019. március 21-i ülésén jóváhagyott. A Tanács 2019. április 9-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást³ (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlás), amely öt ajánlást fogalmaz meg az euroövezetre vonatkozóan (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlások).
- (2) Mivel Ausztria pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Ausztriának gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlást, melyet az alábbi 1–3. ajánlás tükröz. Mindenekelőtt a beruházásokkal kapcsolatos gazdaságpolitikának a meghatározott területekre történő összpontosítása elő fogja segíteni a beruházások támogatására irányuló második euroövezeti ajánlás teljesítését, míg a munkát terhelő adóktól való elmozdulás hozzájárul majd a munkaerőpiac működésével kapcsolatos harmadik euroövezeti ajánlás teljesítéséhez.
- (3) Az Ausztriára vonatkozó 2019. évi országjelentést 2019. február 27-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2018. július 13-án elfogadott országspecifikus ajánlások⁴ végrehajtása terén Ausztria által elért eredményeket, az előző években elfogadott ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzéseinek megvalósítása terén Ausztria által elért eredményeket.

² Az Európai Parlament és a Tanács 1176/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról (HL L 306., 2011.11.23., 25. o.).

³ HL C 136., 2019.4.12., 1. o.

⁴ HL C 320., 2018.9.10., 84. o.

- (4) Ausztria 2019. április 24-én benyújtotta 2019. évi nemzeti reformprogramját és 2019. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.
- (5) Az európai strukturális és beruházási alapoknak (esb-alapok) a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól, hogy vizsgálja felül partnerségi megállapodását és releváns programjait, és javasoljon azokhoz módosításokat. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

- (6) Ausztria jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához és az adósságszabály hatálya alá tartozik. A kormány a 2019. évi stabilitási programjában arra számít, hogy a GDP-arányos államháztartási többlet a 2018. évi 0,1 %-ról 2019-ben 0,3 %-ra javul, majd a többlet fokozatosan csökken, és 2023-ra a költségvetés kiegyensúlyozott lesz. Az újraszámított strukturális egyenleg⁶ alapján a középtávú költségvetési célt – a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiányt – Ausztria továbbra is, a programidőszak egésze során túlteljesíti. A stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság a 2018-as 73,8 %-os értékről 2023-ra várhatóan fokozatosan 59,8 %-ra csökken. Az említett költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv optimista. A középtávú költségvetési tervezéssel kapcsolatos kockázatok mérsékeltnek tűnnek, és elsősorban a közigazgatást érintően bejelentett költségmegtakarításokra vonatkoznak, mely összeget a személyi jövedelemadó és a társasági adó tervezett reformjára fogják fordítani.
- (7) A 2018. július 13-i tanácsi ajánlás szerint Ausztriának 2019-ben teljesítenie kell középtávú költségvetési célját, figyelembe véve azon rendkívüli eseményekkel kapcsolatos engedményeket, amelyek vonatkozásában átmeneti eltérést engedélyeztek. Ennek alapján a nettó elsődleges államháztartási kiadások⁷ nominális növekedési rátája legfeljebb 2,9 % lehet, ami a strukturális egyenlegnek a GDP 0,3 %-ával egyenértékű javulásának felel meg. A Bizottság 2019. tavaszi előrejelzése alapján a strukturális egyenleg várhatóan 2019-ben a GDP 0,1 %-ának, 2020-ban pedig a GDP 0,0 %-ának megfelelő javulást mutat majd, vagyis meghaladja a középtávú költségvetési célt. Az előrejelzés szerint Ausztria 2019-ben és 2020-ban megfelel az adósságszabálynak. Összességében a Tanács véleménye az, hogy Ausztria az előrejelzések szerint 2019-ben és 2020-ban meg fog felelni a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek.

⁶ A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

⁷ A nettó elsődleges államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkidadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresői járadékokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás meghatározása négyéves időszakra való simítással történt. A diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve a törvényben előírt bevételnövelést figyelembe veszik, a bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket pedig nettósítják.

- (8) Ausztria hosszú távon közepes mértékű költségvetési fenntarthatósági kockázatokkal szembesül. Ezek a kockázatok az egészségügyi ellátással, a tartós ápolás-gondozással és a nyugdíjakkal kapcsolatos közkiadások előre jelzett növekedésének tudhatók be. Míg Ausztriában általában magas az egészségügyi szolgáltatásokkal való lefedettség, az állami egészségügyi kiadások az előrejelzések szerint 2070-re 1,3 százalékponttal a GDP 8,3 %-ára emelkednek, ami a 0,9 százalékpontos uniós átlagnál nagyobb mértékű növekedés. A tartós ápolás-gondozásra fordított közkiadások az előrejelzések szerint 2070-re megduplázódnak, és a GDP 1,9 %-áról a GDP 3,8 %-ára emelkednek. A kiadási plafonokat bevezető területi pénzügyi kiegyenlítésről szóló 2017. évi törvénnyel és az egészségügyi alapellátás reformjával, mely a kórházi ágazatra való támaszkodás csökkentésére irányul, megkezdődött a fenntarthatóság kérdésének kezelése. A szociális biztonságról szóló, nemrégiben elfogadott törvény megtakarításokat eredményezhet a kormányzási és igazgatási költségek terén, de előzetes költségeket fog generálni. A minőséget és a költséghatékonyt tovább lehetne javítani a hatékonyabb közbeszerzéssel (pl. uniós szintű pályáztatással, az ártól különböző odaítélési szempontok alkalmazásával és a pályázatok régiók közötti összevonásával), valamint az e-egészségügyi megoldások szélesebb körű alkalmazásával. A tartós ápolás-gondozás területén az olyan közelmúltbeli szakpolitikai intézkedések, mint például a tartós fekvőbeteg-ellátás finanszírozása céljából az érintett személyek magánvagyonára igénybevételek megszüntetéséről hozott döntés, várhatóan növelni, és nem korlátozni fogja a kiadásokat.
- (9) A nyugdíjkiadások 2036-ban tetőznének, a GDP 1,2 százalékpontjával meghaladva a 2016. évi referenciaértéket. A korábbi reformok ösztönzőleg hatottak a későbbi nyugdíjba vonulásra (a munkaerőpiacról kilépők tényleges életkora a férfiak esetében a becslések szerint 1,5 évvel, a nők esetében 1 évvel nőtt 2014 és 2017 között). A törvényben előírt és a tényleges nyugdíjbavonulási életkor közötti különbség megszüntetése azonban továbbra is kihívást jelent, és elő kell mozdítani a munkával töltött életszakasz meghosszabbítását. Ezen túlmenően a korengedményes és a törvényben előírt nyugdíjkorhatár minimumának kiigazítása elősegítené a hosszú távú fenntarthatóság hatékonyabb javítását az idősödő társadalom összefüggésében. A törvényben előírt nyugdíjkorhatár és a várható élettartam növekedése közötti automatikus kapcsolat bevezetése a jövőben csökkentheti az állami nyugdíjkiadásokat. Egy ilyen csökkenés a becslések szerint a GDP 2,4 százalékát teszi ki 2016 és 2070 között, ellensúlyozva ezzel azt a növekedést, amely a változatlan politika eredménye lenne.

(10) Ausztria költségvetési föderalizmusa jelentős egyensúlytalanságokat eredményez szubnacionális szinten a kiadási és a bevételi feladatkörök között. Az adóügyi önállóság helyett a szubnacionális költségvetések az adómegosztás és a kormányközi transferek bonyolult rendszerére épülnek. Ez gyengíti a költségvetési átláthatóságot és a politikai elszámoltathatóságot, és kevés ösztönzöt nyújt a hatékony állami költségekhez. A kormányközi költségvetési kapcsolatokról szóló 2017. évi törvény számos változtatást vezetett be a különböző kormányzati szintek közötti költségvetési kapcsolatok egyszerűsítése érdekében. A változtatások közé tartozik a megosztott adók elosztásának egyszerűsítése, saját bevételforrás hozzárendelése a tartományokhoz (*Länder*), valamint a jogalkotási és végrehajtási feladatköröknek a kormányzati szintek közötti átláthatóbb elosztását célzó további reformokról való megállapodás. Ez utóbbit illetően az ún. „*Kompetenzbereinigungspaket*” (feladatkör-elosztási csomag) az első lépést jelenti a feladatkörök elhatárolása felé, mivel a megosztott szakpolitikai területeket (kizárólag) a szövetségi vagy a tartományi szinthez rendeli, és csökkenti a kölcsönös hozzájárulási jogokat. A törvény azonban csak kevés szakpolitikai területet érint.

(11) Ausztria adószervezetében meghatározó a munkára nehezedő nagy teher (béradók és társadalombiztosítási járulékok). A teher idővel növekedni fog, amennyiben az adósávokat nem indexálják az inflációhoz. A munkát terhelő adók teljes adóbevételbeli aránya, mely 2017-ben 55,3 %-ot tett ki, az egyik legmagasabb volt az EU-ban (átlag: 49,7 %). A munkát terhelő adók csökkentését elősegítették a legutóbbi reformok, például az alacsony keresetűek és a munkaadók társadalombiztosítási járulékaiknak csökkentése, valamint a dolgozó szülők számára nyújtott, az új Család Bónusz plusz program keretében biztosított adókedvezmény. Továbbra is lehetőség van az inkluzívabb és fenntarthatóbb növekedést jobban támogató források felé való elmozdulásra az adószervezetben. A rendszeres ingatlanadók viszonylag növekedésbarát és progresszív jellegűek, mivel a magasabb jövedelműek valószínűleg nagyobb ingatlanvagyonnal rendelkeznek. A nagyrészt elavult adóbázis miatt azonban a rendszeres ingatlanadókból származó bevételek Ausztriában továbbra is alacsonyak és jóval az uniós átlag alatt vannak. Az adóbázis újraértékelése hozzájárulna a bevételek növeléséhez, és kezelné azokat a méltányossági kérdéseket, amelyeket a földterületek/ingatlanok értékének piaci áraktól való függetlenedése vet fel. A hatékony, jól kialakított vagyonadók szintén méltányosabbá tehetnék az adórendszert, különös tekintettel az Ausztriában kialakult jelentős vagyoni egyenlőtlenségre, valamint az öröklési és az ajándékozási adók hiányára. Végül a környezetvédelmi adók segítenek internalizálni az erőforrás-felhasználás, valamint az egészségügyhöz és az éghajlathoz kapcsolódó szennyező tevékenységek negatív externáliáit. Ebben az összefüggésben felül kell vizsgálni a kedvező adóügyi megítélést, amelyben az ilyen tevékenységek jelenleg részesülnek.

(12) A munkaerőpiac javul; a humántőke kiaknázatlan potenciálja azonban visszafogja a termelékenységet és a hosszú távú növekedést, ezért változtatásokra van szükség különösen a nők, az alacsonyan képzett munkavállalók, az idősebb munkavállalók és a migráns háttérű személyek tekintetében. Annak ellenére, hogy a nők általános foglalkoztatási rátája magas (2018-ban Ausztriában 71,7 %, míg az Unióban 67,4 %), a teljes munkaidőben foglalkoztatottak száma továbbra is meglehetősen alacsony. A nők részmunkaidős foglalkoztatása jóval meghaladja az uniós átlagot (2018-ban Ausztriában 47,6 %, míg az EU-ban 30,8 %), ami elsősorban annak tudható be, hogy nincs elegendő gyermekgondozási létesítmény, és magas a nem fizetett gondozási feladatokat ellátó nők aránya. A gyermekgondozási szolgáltatások és a családi szabadságok a jelenlegi formájukban nem járulnak hozzá megfelelően a férfiak és a nők esélyegyenlőségéhez a munkaerőpiacon. A megfizethető, teljes idejű gyermekgondozási szolgáltatásokba és egész napos iskolákba való további beruházások elősegítenék több nő teljes munkaidőben történő foglalkoztatását, a nők munkaerőpiaci potenciáljának jobb kihasználását, és javítanák a termelékenységet és a hosszú távú inkluzív növekedést. A nők részmunkaidős foglalkoztatása teszi ki a nemek közötti, kiigazítatlan bérkülönbség jelentős részét, amely láthatóan továbbra is az uniós átlag felett van (2017-ben Ausztriában 19,9 %, míg az Unióban 16,0 %). Az e különbség mögött meghúzódó egyéb fontos tényezők közé tartozik a nők túlreprezentáltsága a rosszul fizetett ágazatokban, az iskolaválasztással összefüggő szegregáció, a nők alulreprezentáltsága a vezetői és a felügyeleti pozíciókban, valamint a karrier megszakítása. Összességében a nemek között a nyugdíjvédelmek terén fennálló jelentős különbség (2017-ben Ausztriában 40,5 %, míg az Unióban 35,2 %) nagyrészt a munkával töltött életszakasz során keletkező, nemi alapú jövedelmi egyenlőtlenségek eredménye. Ezen túlmenően a marginálisan alkalmazottak, akiknek többsége nő, nem részesülnek álláskeresői járadékban. Az alacsony képzettségűek körében a magas munkanélküliségi ráta kihasználatlan munkaerőpiaci potenciált jelez. Az összes munkanélküli több mint 44 %-a csak legfeljebb az ún. „Pflichtschule” keretében nyújtott középfokú alapszintű oktatásban részesült. Az aktív munkaerőpiaci intézkedések, amelyek egyre több embert ösztönöznek munkavállalásra vagy munkakeresésre, beleértve az egész életen át tartó tanulási lehetőségeket, továbbra is döntő fontosságúak a migráns háttérű és az alacsonyan képzett felnőttek munkaerőpiaci potenciáljának kiaknázásához. A szociális partnereknek az említett szakpolitikák döntéshozatali folyamatába való bevonása, mely jöllehet hagyományosan erős, kihívásokkal néz szembe.

(13) A szakképzett munkaerő hiánya miatt többet kell befektetni az általános oktatásba és képzésbe. A hátrányos helyzetű diákok tanulmányi eredményei nem javultak. Továbbra is jelentős eltérés van a migráns háttérű és a nem migráns háttérű diákok teljesítménye között. Egy 2016-ban elvégzett országos felmérés rámutatott arra, hogy nem megfelelő az alapkészségek szintje, mivel német nyelvből a 8. osztályos tanulók közel egynegyede nem vagy csak részben teljesíti az oktatási normákat. A gyenge társadalmi-gazdasági és/vagy migráns háttérűek esetében az eredmények alig javultak a nemzeti vizsgálatok szerint. Egy közelmúltbeli nemzetközi felmérés szintén megerősítette, hogy a rosszabb társadalmi-gazdasági vagy migráns háttérrel rendelkezők esetében egyre nagyobb a lemaradás az olvasási készség terén. A nemzetközi tanulói teljesítménymérés szerint az osztrák születésű tanulók teljesítménye majdnem három évnyi iskolai oktatásnak megfelelő mértékben felülmúlja az első generációs migránsokét. A közelmúltbeli oktatási reformok részben aláássák a korábbi reformtörekvéseket, és nincsenek összhangban az Unió és az OECD bevált gyakorlataival. Ezzel összefüggésben lelassult az egész napos iskolai férőhelyek bővítése, és fokozódik a szelekció és tagozatosítás az általános iskolákban. Beruházásokra van szükség a társadalmi-gazdasági vagy migráns háttérre visszavezethető, egyenlőtlen oktatási eredmények kezeléséhez. Jóllehet Ausztria a polgárai digitális készségeit tekintve uniós átlag feletti teljesítményt nyújt, az ország mégis lemarad a legjobban teljesítő országok mögött. Egyre nagyobb a szakképzett informatikai munkaerő hiánya a gazdaságban, mivel az egyre növekvő keresletet nem elégíti ki a frissen végzettek kínálata.

- (14) Ausztria olyan ország, amely jelentős beruházásokat hajtott végre a kutatás-fejlesztés terén, és ambiciózus nemzeti célkitűzései vannak e területen. A tudományos és innovációs eredmények azonban nem érik el az uniós „vezető innovátorok”⁸ szintjét. A kutatás-fejlesztésbe eszközölt beruházások növelése nem mutatkozik meg teljes mértékben az innovációs eredményekben és a termelékenységnövekedésben. Konkrétan, Ausztria gyengén teljesít a gyorsan növekvő innovatív vállalkozások általi foglalkoztatás terén. A kutatás-fejlesztési beruházások eredményesebbek lennének, ha azok teljes mértékben a kiváló tudományos és úttörő innovációba irányulnának. Ennek érdekében nagyobb mértékben és jobban össze kell kapcsolni a tudományos és az üzleti életet, és ösztönözni kell az együttműködést az intelligens szakosodás prioritásai terén a különböző régiók között és más országokkal. Emellett a további beruházások jelentős termelékenységnövekedést és innovációs eredményeket hozhatnak, többek között az ökoinnováció, a kis- és középvállalkozások (kkv-k) innovációs kapacitása, valamint a kiegészítő immateriális javak terén.
- (15) Bár Ausztria az uniós átlagnál jobb teljesítményt nyújt a digitalizáció terén, mégsem éri el az uniós „vezető innovátorok” szintjét. Ez a digitális technológiák alkalmazására és azok fejlesztésére is vonatkozik. Ausztria információtechnológiai ágazata viszonylag kicsi, és nem ment keresztül ugyanolyan növekedésen, mint a „vezető innovátor” országok hasonló ágazatai. Emellett a vidéki területek nem rendelkeznek nagysebességű összeköttetéssel, ami növeli a régiók közötti szakadékot a digitalizációban és az innovációs kapacitásokban. Jelentős hiányosságok mutatkoznak az iskolai digitális infrastruktúra tekintetében is, például a vezeték nélküli helyi hálózatokkal való lefedettségét illetően. Ausztria bevezetett néhány finanszírozási programot, hogy javítsa az országban a nagy sebességű internetkapcsolat rendelkezésre állását. Ausztria átfogó digitalizációs stratégiájának újraindítása lehetőséget kínál célok és mutatók elfogadására, valamint a digitalizáció terén szükséges köz- és magánberuházások előrehaladásának nyomon követésére.

⁸ A 2018. évi innovációs eredménytábla szerint – *Vezető innovátor*: SE, DK, FI, NL, UK, LU
Jelentős innovátor: DE, BE, IE, AT, FR, SI.

- (16) Az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások részarányának növelése fokozná Ausztria fenntartható növekedési potenciálját, és hozzájárulna az ország 2030-ra kitűzött éghajlat- és energiapolitikai céljainak teljesítéséhez. E célok eléréséhez azonban további erőfeszítésekre lesz szükség. Ezen túlmenően a környezetvédelem és energia területén a kutatás-fejlesztésre fordított állami beruházások szintje elmarad az uniós átlagtól. Az energiahatékonyság javítása és a megújuló energia használatának növelése a kkv-knél hozzájárulna az energiafogyasztás csökkentéséhez. Az épületek felújításába, a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia termelésébe és a fenntartható mobilitásba irányuló beruházások jelentősen fellendíthetik az osztrák gazdaságot. A körforgásos gazdaságra való átálláshoz átfogó stratégiára és a vállalkozások beruházásainak növelésére van szükség.
- (17) A kedvező gazdasági környezethez kapcsolódó legutóbbi fellendülés ellenére Ausztria még nem tudta helyreállítani a gazdasági növekedés és a versenyképesség mozgatórugóját jelentő teljes tényezőtermelékenység növekedését, mely egy évtizede stagnál. A termelékenységnövekedést támogató ösztönzők a vállalkozások digitális átalakulásához, a vállalatok növekedéséhez és a szolgáltatási szektorban zajló versenyhez kapcsolódnak. Míg Ausztria nagyobb vállalkozásai jól haladnak a digitális technológiák és üzleti modellek átvételével, a kisebb vállalkozások lemaradnak. Különösen fontos a kisebb vállalkozások, köztük a mikrovállalkozások digitalizálása, mivel ezek alkotják az osztrák gazdaság gerincét. A „*KMU Digital*” (digitális kkv-k) elnevezésű program figyelemre méltó igénybevétele azt mutatja, hogy a kkv-k részéről kereslet és érdeklődés mutatkozik a digitalizációval kapcsolatos tanácsadás iránt. Célravezető lenne a program meghosszabbítása és kiterjesztése, valamint a vállalati digitalizációra irányuló további szakpolitikai összpontosítás Ausztria átfogó digitalizációs stratégiája keretében.

- (18) Ausztriában az induló, a felfutóban lévő és különösen a rendkívül innovatív vállalkozások továbbra is strukturális kihívásokkal néznek szembe. Ausztria lemarad a hozzá hasonló helyzetű tagállamok mögött a gyorsan növekvő innovatív vállalkozások általi foglalkoztatás terén. Ez rámutat arra az igényre, hogy javítani kell az innovatív vállalkozások felfuttatásának feltételeit, amelyet továbbra is akadályoznak az olyan tényezők, mint a kockázatitőke-szerkezet, amely kevésbé fejlett és eltérő a „vezető innovátor” országokhoz képest. A vállalkozások későbbi szakaszban – például kockázati tőke formájában – történő finanszírozása, valamint a felfutóban lévő innovatív vállalkozásoknak a nyilvános tőkepiacokhoz való hozzáférése szűk keresztmetszetet jelentenek. A bécsi értéktőzsde újonnan létrehozott kis- és középvállalkozási szegmense a helyes irányba tett lépés. A gyorsan növekvő vállalkozások alapvető fontosságúak az új, többek között digitális technológiák és üzleti modellek terjesztésében, és így a termelékenység növelésében.
- (19) Ausztriában jelentős hozzáférési korlátok és korlátozó szabályok érvényesülnek az üzleti szolgáltatások nyújtása és a szabályozott szakmák gyakorlása tekintetében. Ide tartoznak a részesedésekre vonatkozó egyes előírások, a fenntartott tevékenységek kiterjedt köre és az interdiszciplináris korlátozások. A szabályozási korlátok – különösen az üzletek napi működése tekintetében – hozzájárulnak az osztrák kiskereskedelmi ágazat viszonylag gyenge fejlődéséhez. A magas adminisztratív teher továbbra is sürgető probléma Ausztria vállalkozásai számára. A terhek csökkentésére irányuló erőfeszítések folytatása, valamint a kereskedelmi engedélyekről szóló osztrák törvény (*Gewerbeordnung*) tervezett értékelése fontos eszközök az üzleti környezet javításában. A szolgáltatási szektorban folyó verseny növelése is segítené Ausztriát a digitális technológiák és üzleti modellek terjesztésével kapcsolatos kihívások kezelésében.
- (20) Az uniós alapoknak a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó programozása elősegítheti az ajánlásokban megjelölt hiányosságok egy részének orvosolását, különösen a 2019. évi országjelentés D. mellékletében szereplő területeken. Ez lehetővé tenné Ausztria számára, hogy az azonosított ágazatok tekintetében a lehető leghatékonyabban használja fel az említett alapokat, a regionális különbségeket is figyelembe véve.

- (21) A 2019. évi európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte az osztrák gazdaságpolitikát, és az elemzést közzétette a 2019. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2019. évi stabilitási programot és a 2019. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Ausztriának címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. Figyelembe vette nemcsak ezek Ausztria fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája vonatkozásában képviselt jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak. Ez tükrözi azon igényt, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szintű szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (22) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2019. évi stabilitási programot, és azt a véleményt⁹ fogalmazta meg, hogy Ausztria várhatóan megfelel a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek,

AJÁNLJA, hogy Ausztria 2019-ben és 2020-ban hozzon intézkedéseket a következők érdekében:

1. Biztosítsa az egészségügy, a tartós ápolás-gondozás és a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát, többek között a törvényben előírt nyugdíjkorhatár oly módon történő kiigazításával, hogy az figyelembe vegye a várható élettartam növekedését. Egyszerűsítse és észszerűsítse a költségvetési kapcsolatokat és feladatköröket a kormányzati szintek között, valamint hangolja össze a finanszírozási és kiadási feladatköröket.
2. A munkát terhelő adóktól mozduljon el az inkluzív és fenntartható növekedés szempontjából kevésbé hátrányos források felé. Támogassa a nők teljes munkaidős foglalkoztatását, többek között a gyermekgondozási szolgáltatások javítása révén, és javítsa a munkaerőpiaci eredményeket az alacsonyan képzettek körében, továbbra is együttműködve a szociális partnerekkel. Emelje meg a hátrányos helyzetű csoportok alapkészségeinek szintjét, ideértve a migráns háttérű személyekét is.

⁹ Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

3. Állítsa a beruházásokkal kapcsolatos gazdaságpolitika középpontjába a kutatás-fejlesztést, az innovációt, a digitalizációt és a fenntarthatóságot, a regionális különbségeket is figyelembe véve. Támogassa a termelékenység növelését a vállalkozások digitalizálásának és a vállalatok növekedésének ösztönzése, valamint a szolgáltatási szektor szabályozási akadályainak csökkentése révén.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök
